

جمعه 11 دی 15 محرم 1 ژانویه

آغاز غزوه کدر در سال 61 هجری قمری ...

آغاز غزوه کدر در سال 61 هجری قمری

به پیامبر اسلام(ص) خبر داده شد که گروهی از قبیله "غطفان" و "بنی سلیم" در مکانی به نام "قرارة الکدر" گرد آمده و آماده نبرد با مسلمانان گردیدند.

آن حضرت برای خاموش کردن شعله های فتنه و فساد، مسلمانان را بسیج و خود فرماندهی آنان را بر عهده گرفت و به سوی قرارة الکدر حرکت کرد.

قرارة الکدر، که غزوه کدر از آن نام گرفت، نام آبی است در ناحیه معدن، پس از سدّ معونه، که تا مدینه منوره هشت چاپار فاصله داشت.

پیامبر(ص) در این سفر جهادی، عبدالله بن مکتوم و به روایتی سباع بن عرفطه غفاری را جانشین خود در مدینه نمود و خود در رأس سپاهی به استعداد دویست رزمنده عازم قرارة الکدر شد. پس از ورود پیامبر(ص) به قرارة الکدر، متوجه شد که دشمنان اسلام از ترس مسلمانان از آن جا گریخته اند، ولی نشانه های شتران و آبشخور آن ها باقی است.

پیامبر(ص)، یاران خود را به فراز کوه ها و اطراف آن منطقه برای یافتن نیروهای دشمن فرستاد، ولی سپاهیان مسلمان به کسی دست نیافتند.

تنها به شبانانی برخوردند که شتران قبایل بنی سلیم و غطفان را در آن نواحی می چرانیدند. مسلمانان، آنان را اسیر و چهارپایانشان را به غنیمت گرفتند. در میان شبان های اسیر، نوجوانی بود به نام "یسار" که در تقسیم غنایم جنگی، نصیب پیامبر اسلام(ص) گردید. پیامبر(ص) پس از مدتی وی را آزاد کرد و از آن زمان به بعد، به خاطر برخورداری از مکتب رهایی بخش اسلام و درس آموزی از اخلاق و صفات ملکوتی رسول خدا(ص)، به یکی از یاران نزدیک پیامبر(ص) تبدیل شد.

به هر حال، پیامبر(ص) و مسلمانان همراه وی، بدون هیچ گونه درگیری با دشمنان، به همراه غنایم جنگی به مدینه مراجعت کردند.

وقوع غزوه خیبر در سال هفتم هجری قمری

خیبر، منطقه ای است وسیع و حاصل خیز در 32 فرسنگی شمال مدینه منوره و در عصر رسول خدا(ص) این ناحیه در اختیار یهودیان قرار داشت و تعداد جمعیت آنان در حدود 20000 نفر تخمین زده می شد که از میان آنان، دو هزار نفر جنگ آور و مبارز بوده و مردان دلاور و رزمجویی چون "مرحب خیبری" در میان آنان به چشم می خوردند.

یهودیان خیبر با پناه دادن به یهودیان فتنه جوی مدینه و همکاری و همدستی با سایر دشمنان اسلام، خطری برای مسلمانان بودند. بدین جهت، پیامبر اکرم(ص) پس از بازگشت از سفر حدیبیه و انعقاد صلح با مشرکان قریش و کسب اطمینان از سوی آن ها، متوجه یهودیان ساکن خیبر گردید و با هزار و چهارصد و به روایتی با هزار و ششصد رزمنده مسلمان عازم خیبر شد و پرچم سپاه اسلام را به دست توانای "امیر مؤمنان علی بن ابی طالب(ع)" سپرد و "سباع بن عرفطه غفاری" و به روایتی "غیله لیثی" را جانشین خویش در مدینه نمود.

اما هنگامی که به ناحیه خیبر وارد شد، با دژهای استوار و محکمی چون: ناعم، قموص، کتیبه، نسطاة، شق، وطیح و سلام روبرو گردید.

یهودیان برای حفاظت و کنترل خارج دژها، در کنار هر دژی، برج مراقبت ساخته و با گماشتن نگهبانانی در آن، جریان خارج دژ را به داخل گزارش می کردند.

ساختمان برج ها و دژها طوری ساخته شده بود، که ساکنان آن بر بیرون قلعه، تسلط کامل داشتند و با ایجاد منجنیق و ابزارهای دیگر می توانستند مهاجمان را سنگباران کنند.

برخی از دژها در تهاجم های آغازین سپاه اسلام گشوده شدند ولی برخی دیگر به سبب وجود مدافعان دلیر و استحکام دژها، نفوذ ناپذیر بودند و مدتی در محاصره سپاه اسلام قرار داشتند و پیامبر(ص) با اعزام فرماندهانی چون ابوبکر، عمر و افرادی دیگر قصد باز کردن آن ها را داشت ولی کارها به سختی پیش می رفت و گاهی با ضعف و ترس برخی از فرماندهان کم جرئت، پیش روی مسلمانان به بن بست می رسید.

اما از روزی که پیامبر(ص) فرماندهی مهاجمان را بر عهده امیرمؤمنان(ع) گذاشت، آن حضرت با شهامت و دلیری تمام، به سوی یهودیان هجوم آورد و با کشتن مردان جنگنده و رزمجویی چون مرحب خیبری و گشودن درهای بزرگ دژ با دست های توانای خویش، بارقه فتح و پیروزی را برای مسلمانان و خرسندی خدا و رسول گرامی اسلام(ص) را به ارمغان آورد. به طوری که پیامبر(ص)

در ستایش قهرمانی و دلآوری حضرت علی(ع) و کارساز بودن نبرد و جهاد او فرمود: قد بلغني نبأك المشكور و صنيعك المذكور، قد رضي الله عنك و رضيت أنا عنك؛ اي علي! خبر ستایش آور و کارآمدي قابل تقدیرت به من رسید. خدا از تو خرسند است و من نیز خرسند و شادمانم.

بدین ترتیب، دژهاي استوار خيبر يکي پس از ديگري به دست حضرت علي(ع) و سپاهيان مبارز اسلام گشوده شد و فتح بزرگ ديگري نصيب مسلمانان گرديد.

درباره وقوع اين جنگ ظفرمند به رهبري پیامبر اکرم(ص)، اتفاق چنداني ميان مورخان و سيره نويسان نيست. زيرا برخي از آنان پانزدهم محرم، برخي اواخر محرم، برخي اول ربيع الاول، برخي جمادي الاول و برخي نیز 24 رجب سال هفتم قمری را روز پيروي مسلمانان مي دانند.

ورودنمايندگان طایفه "نخع" به مدینه و پذيرش دين اسلام در سال 11 هجري قمری هنگامی که پیامبر اسلام(ص) به مدینه منوره هجرت کرد و اقدام به ایجاد نظام حکومتي اسلام نمود، بسياري از افراد و نمايندگان طایفه هاي مختلف عرب، به نزد آن حضرت رسیده و به دست وي مسلمان شده و ابراز وفاداري نمودند. سال نهم هجري، اوج مسافرت گروه ها و هیأت ها به مدینه منوره و اظهار پذيرش اسلام از سوي آنان بود. به همین جهت، آن سال را "عام الوفود" يعني سال ورود هیأت و گروه ها نام گذاري کردند.

پس از آن نیز همین روند ادامه داشت تا سالي که پیامبر(ص) رحلت نمود. بنا به روايت مورخان، آخرين گروهی که بر پیامبر(ص) وارد شده و به دست وي مسلمان شدند، طایفه "نخع" بود. آنان در نیمه محرم سال 11 هجري وارد مدینه شده و به محضر رسول خدا(ص) رسیدند و با وي بيعت نمودند.

این طایفه، از عرب هاي ساکن يمن بوده و هنگامی که "معاذ بن جبل" از سوي رسول خدا(ص) جهت تبليغ اسلام به سوي آنان اعزام شده بود، با اسلام و دين حضرت محمد(ص) آشنا شده بودند.

ورود آنان به مدینه منوره، پس از بازگشت رسول خدا(ص) از حجة الوداع بود و پس از 47 روز بعد، پیامبر(ص) دار فاني را وداع گفت و روح بلندش به ملکوت اعلي پيوست.

شايان ذکر است که "مالك بن حارث اشتر نخعي" فرمانده سلحشور و يار فداکار امير مؤمنان(ع) از همین طایفه قهرمان پرور بود و از مردان اين طایفه، فداکاران فراواني براي حضرت علي(ع) و اهل بيت(ع) تربيت نمود.

تولد « سيدابن طاووس» در سال 589 هجري قمری

« سيدابن طاووس» از علمای نامدار شيعی در سال 589 هجري قمری به دنيا آمد. نسب او از طرف پدر به امام حسن مجتبي(ع) مي رسد. ابن طاووس در مدت اقامت طولاني خود در بغداد آثار متعددي تأليف تدوين و تنظيم کرد که هر يك در نوع خود از منابع معتبر شيعی بشمار مي روند. از سيدابن طاووس چند کتاب ارزشمند در ذکر وقايع کربلا باقيست. روح الاسرار از ديگر آثار سيدابن طاووس است.

پیام تاريخي حضرت امام خميني(ره) خطاب به گورباچف در سال 1367 هجري شمسي
پیام تاريخي حضرت امام خميني(ره) رهبرفقيه جمهوري اسلامي ايران خطاب به گورباچف رئيس جمهور شوروي سابق در سال 1367 هجري شمسي فرستاده شد. اين پیام را هیئت اعزامي حضرت امام که مورد استقبال رسمي مقامات اين کشور قرارگرفت به گورباچف ابلاغ کرد. اما راحل درقسمتي از اين پیام تاريخي فرمودند:« براي همه روشن است که از اين پس کمونيسم را بايد درموزه هاي تاريخ سياسي جهان جستجو کرد. چراکه مارکسيسم جوابگوي هيچ نيازي از نيازهاي واقعي انسان نيست. چراکه مکتبي است ماڏي و با ماديت نمي توان بشریت را از بحران عدم اقتصاد به معنويت که اساسي ترين درجامعه بشري درغرب و شرق است به درآورد».

درگذشت گلشن کردستاني شاعر معاصر ايراني در سال 1371 هجري شمسي
گلشن کردستاني شاعر معاصر ايراني در سال 1371 هجري شمسي درگذشت. او از کودکی به شعر و شاعري علاقه داشت از اين رو پس از تحصيلات متوسطه و عالي در کنار تدریس در شهرهاي مختلف به سرودن شعر پرداخت استاد گلشن کردستاني هشت سال آخر عمرش در مقام کارشناس و مسئول برنامه ريزي زبان و ادب فارسي در دفتر تحقيقات و برنامه ريزي درسي به خدمت مشغول بود او از سال 1356 در کنار ديگر فعاليتهاي خود به تقرير دفتر شعرهايش، و همچنين تحقيق و مطالعه کتابهاي ادبي و تاريخي پرداخت دو مجموعه شعر« تندر و گلبانگ» از آثار گلشن کردستاني بشمار مي روند.

استقلال کشور سودان در سال 1956 ميلادي

سودان از پهناورترين کشورهاي آفريقي در سال 1956 ميلادي استقلال خود را اعلام کرد از سال 1899 ميلادي اداره امور سودان به عهده دو کشور مصر و انگليس گذاشته شد اما در مدتي کوتاه انگلستان سودان را مسمره خود کرد سرانجام در نیمه دوم قرن بيستم ميلادي با مبارزات مستمر مردم سودان با نيروهاي بيگانه اين کشور به استقلال رسيد و حکومت جمهوري در آن برقرار شد در خور توجه است که سودان در اوایل قرن نوزدهم ميلادي از مراکز مهم داد و ستد برده ، و کانون فعاليت برده دارن غرب بشمار مي رفت.

سودان به لحاظ وسعت، بزرگترین کشور آفریقائی و حتی جهان اسلام می باشد که 2500000 کیلومتر مربع وسعت دارد. گرچه بخش هایی از آن در آفریقای شمال شرقی قرار دارد ولی به لحاظ گسترش زیاد در صحرای مرکزی آفریقا، جزو نقاط مرکزی آفریقا مطالعه می شود.

سودان در شمال شرقی با دریای سرخ ارتباط دارد. و 8 کشور یعنی مصر، لیبی، چاد، آفریقای مرکزی زئیر، اوگاندا، کنیا و اتیوپی با آن مرز مشترک دارند. بخش وسیعی از آن را دشت های بزرگی تشکیل می دهد که توسط رود نیل و شعبات آن آبیاری می شود. نواحی شمالی سودان توسط دره وسیع رودخانه نیل به دو بخش شرقی و غربی تقسیم می گردد، دو شاخه نیل در خارطوم، پایتخت سودان بهم می پیوندند. در اراضی نسبتا مرتفع غربی سودان، توده های آتشفشانی جبل مارا قرار دارد. آب و هوای سودان گرم و خشک است. تا چندین قرن قبل از میلاد، سودان شمالی توسط مصریان اداره شد ولی آنان در قرن 15م سودان را ترک نمودند. در قرن پانزدهم میلادی با تصرف بخش هایی از سودان توسط مسلمین، اسلام در این کشور راه یافت. از اوایل قرن نوزدهم برای بار دوم، مصریان جهت دست یافتن به طلا، نواحی شمال سودان را به تصرف خود درآوردند از نیمه دوم قرن نوزدهم سودان، تحت سیطره انگلستان قرار گرفت. در این زمان مسلمانان بر علیه سلطه گران انگلیسی قیام نمودند و رهبری این جنبش رارمحمد احمد بن عبدالله معروف به مهدی سودانی به عهده داشت. در این قیام خونین، انگلیسی ها تار و مار شده و گوردون فرمانده انگلیسی و تعداد بسیار زیادی انگلیسی دیگر به قتل رسیدند. مهدی سودانی پس از اخراج انگلیسی ها و بدست آوردن بخشی از سرزمین سودان، اقدام به تاسیس دولت نمود و اقتداری یافت. اما استعمار شوم که زخم خورده بود، با لشکری فراوان و پس از جنگ های خونین، قیام مهدی سودانی را سرکوب و طرفدارانش را قتل عام نمود. این لشکر که متشکل از قوای مصر و انگلستان توسطکیچنر انگلیسی رهبری می شد. پیروان مهدی سودانی در ام دورمان از نیروهای مهاجم شکست خوردند و انگلیسی ها پس از این پیروزی به پیشروی خود ادامه داده اما ناگهان با قوای فرانسوی مواجه شدند و در محلی بنام «#171;فاشودا» دو نیرو مقابل هم قرار گرفته و به صف آرایی پرداختند ولی نبردی صورت نگرفت و پس از يك بحران و جنگ سیاسی، با مصالحه طرفین جریان فاشودا به پایان رسید. در سال 1899م قراردادی میان مصر و انگلستان منعقد شد که به موجب آن اداره امور سودان به هر دو کشور واگذار شد و بدین گونه سودان تحت استعمار در آمد. در سالهای 1924م سودان مستقل شد و به ضویت سازمان ملل درآمد و حکومت ان جمهوری اعلام شد ولی طولی نکشید که در سال 1958م نظامیان به رهبری ژنرال ابراهیم عبود کودتا کرده و قدرت را در دست گرفتند از آن تاریخ سودان کمتر روی آرامش و امنیت را دیده است. کودتای سال 1985م به اختناق 16 ساله جعفر نمیری پایان داد و حکومت جدید تغییراتی در سیاست سودان ایجاد نمود و از جمله روابط ایران و سودان بهبود یافت. پس از صادق المهدی، سرهنگ عمرالبشیر روی کار آمد و هم اکنون قدرت در دست نظامیان است. سودان 18 استان دارد که 6 استان جنوبی آن بصورت خود مختار اداره می شود.

سودان 27792000 نفر سکنه دارد که 30% آن در شهرها زندگی می کنند. رشد سالانه آن 3/8% و تراکم نسبی 11/1 و بعد خانوار 5/3 و میانگین سنی 22/6 سال می باشد. (13) 80% مردم از نژاد سامی (عرب) و 20% بقیه سیاه پوستند، زبان رسمی و خط رایج عربی است. 72% مسلمان و بقیه مسیحی و بت پرستند.

سودان پس از استقلال، شاهد درگیری های فراوانی بوده و یکی از کشورهای پرکودتای آفریقا می باشد. مدتها است که شورشیان جنوب به رهبری سرهنگ گارانگ با دولت مرکزی درگیرند که از نتایج تاسف بار آن، آواره شدن هزاران مسلمان و قحطی و گرسنگی در سودان می باشد. از 5 میلیون سکنه جنوب این کشور هم اکنون يك میلیون نفر با خطر مرگ ناشی از گرسنگی روبرو هستند. قربانیان قحطی جنوب سودان دفن نمی شوند و متاسفانه خوراک لاشخورها و کرکس ها می باشند. هجوم آوارگان بسیاری از روستاهای نیمه جنوبی سودان را منزلگاه افراد گرسنه و قحطی زده و بیخانمان نموده است و گاهی سکنه آنان را به 3 تا 4 برابر افزایش داده است. شورشیان جنوب، جلو کمک های غذایی سازمان ملل را گرفته و به غارت آن می پردازند آوارگان نیز بدلیل قرار گرفتن در بین شورشیان و نیروهای دولتی وضع خطرناکی دارند. آوارگان گرسنه که بسیار ضعیف شده اند و کمتر رمقی دارند در صفوفی به انتظار دریافت غذای یونیمکس به سر می برند اما این غذا برای همه وجود ندارد و تنها عده ای بدان دست می یابند.

سودان با وجود آنکه اراضی حاصلخیزی دارد و زمانی انبار مواد غذایی جهان سوم به شمار می آمد در حال حاضر کشوری است عقب مانده و جزو ده کشور فقیر دنیاست. وابستگی این کشور به کمک های خارجی و خریدهای نظامی، کودتاهای پی در پی و نبردهای درون مرزی، تورم را در سودان به 200% رسانیده است.

80% مردم به کشاورزی و گله داری مشغولند و تولید پنبه 60% صادرات آن را تشکیل می دهد. بزرگترین مزارع پنبه جهان در حوالی خارطوم مرکز حکومت سودان واقع است. مس، طلا و آهن از ذخائر معدنی سودان بوده و در سال 1973م این کشور در سواحل دریای سرخ نفت کشف نمود. متاسفانه بهترین معادن در اختیار شورشیان گارانگ قرار دارد. واحد پول سودان لیره (پوند) است که به عربی جینه نام دارد که با 100 پیاستر برابر است.

آغاز قیام مسلحانه مردم فلسطین برضد رژیم اشغالگر قدس در سال 1965 میلادی قیام مسلحانه مردم فلسطین برضد رژیم اشغالگر قدس در سال 1965 میلادی آغاز شد در این زمان کشورهای عضو اتحادیه عرب سازمان آزادیبخش فلسطین را بنیان نهادند و در پی آن الفتح شاخه چریکی جنبش ملی فلسطین با اجرای چند عملیات نظامی اعلام موجودیت کرد سازمان آزاد بیخش فلسطین در چند سال اخیر با سازشکاریهایی رهبرانش و مذاکرات آنان با رئیسان رژیم اشغالگرقدس، مبارزان واقعی و مسلمان فلسطین را از ماهیت خود آگاه کرده از این رو مبارزان فلسطینی با آغاز قیام انتفاضه، مستقل از سازمان آزادیبخش به مبارزات حق جویانه خود بارژیم اشغالگر صهونیستی ادامه می دهند.

